

Utvecklingen i Grekland är mycket explosiv. Högerpartiet Ny Demokrati valsegrade med knapp marginal – men även vänstern gick framåt. Detta tyder på att det kommer att bli mycket svårt att genomdriva den åtstramningspolitik som EU-ledarna ålagt Grekland. Vi står därför inför en period där mycket kan hända och där det kan ske kraftiga massmobiliseringar och politiska omkastningar. Marxistarkivet kommer därför också att försöka belysa utvecklingen från olika utgångspunkter. Den följande artikeln är *Femte Internationalens* analys av valresultatet och de perspektiv som nu vänstern i Grekland nu står inför.

*Marxistarkivets Red.*

Från *Arbetarmakt* 19 juni 2012

## **Grekland: Trojkans utpressning ledde till knapp seger för högern – men arbetarnas massaktioner kan störta dem**

**Med den knappa marginalen på 2,77 % av rösterna, föll den grekiska väljarkåren för grekisk medias och den styrande klassens utpressning (tillsammans med EU-ledarnas hot) om att Antonis Samaras Ny Demokrati skulle ges initiativet att bilda en koalitionsregering för att fortsätta genomföra Trojkans bud.**

Med 29,66 % av rösterna vann Ny Demokrati endast 79 platser, bara 8 fler än Syriza (som fick 26,89 %). Men de odemokratiska vallagarna ger Samaras 50 extra platser som en bonus till det största partiet i parlamentet. Tillsammans med Pasoks 33 platser (12,28 %) och möjligtvis DIMAR (6,3 %) och mindre borgerliga partier, är Samaras problem inte den parlamentariska aritmetiken. Nej, problemet kommer vara motståndet mot hans program.

Motståndets potentiella skala uttrycks i den massiva ökningen av röster för Syriza, från 16,8 % till 26,89 % under de sex veckorna som gått sedan förra valet. De 1,65 miljoner väljarna som stöttade Syrizas löfte om fortsatt motstånd mot privatiseringar, arbetslöshet och sociala nedskärningar måste vara basen för en effektiv kampanj för en obegränsad generalstrejk, organiserad av aktionsråd, för att störta åtstramningsregeringen så fort den försöker genomföra sitt program.

Det grekiska Kommunistpartiet, KKE, fick se sina röster halverade från 8,8 % till 4,5 %. En förlust på 259,000 väljare. Detta är straffet för KKE:s kombination av sekterism; deras upprepade blockering av en enhetsfront med Syriza och vägran att erbjuda stöd till en regering som bryter med EU-IMF-memorandumet, och deras opportunistiska linje innebär att högern effektivt kan fortsätta med sitt åtstramningsprogram medan KKE behåller sin nischade existens i det grekiska samhället, passivt väntande på ”revolutionen”.

Syriza står nu inför utmaningen att omvandla sitt massiva stöd vid valurnorna till en kraft på arbetsplatserna och gatorna som kan tvinga svältregeringen från makten och installera en arbetarregering genom det mest demokratiska medel av alla – revolution. De som hotade och utpressade det grekiska folket inkluderade den tyska förbundskanslern Angela Merkel, med rätta ett hatobjekt i Grekland, men också den föraktliga François Hollande, Frankrikes ”socialistiska” president. Efter sin valmaskerad som en kandidat för tillväxt och kritiker av Merkels åtstramningar, krävde Hollande kvällen före det grekiska valet att det grekiska folket måste intensifiera sina ”uppoffringar” så att bankerna och obligationsinnehavarna på Parisbörsen, med sina 28 miljarder euro investerade i Grekland, kan fortsätta skörda sina orättfärdiga vinster.

Ledaren för Ny Demokrati, partiet med det Orwellska namnet, har kallat sin knappa valframgång för en ”seger för hela Europa”. I själva verket är det raka motsatsen – om hans

regering tillåts stå så kommer den innebära ett nederlag för arbetares rättigheter i hela Europa, i eurozonen såväl som utanför den. Revolutionärer i Grekland och överallt måste ta till sig lärdomen att en demokrati som tillåter miljonärernas media fritt spelrum att terrorisera befolkningen med utsikter om en uteslutning ur euron eller värre lidanden, och en konstitution som ger 50 extra platser inte vunnna genom en enda röst, är en föraktlig bluff som inte förtjänar en sekunds respekt. En vida överlägsen demokrati måste skapas i de kommande månadernas kamp – arbetardemokrati.

De revolutionära krafterna i Syriza måste använda sitt partis massiva expansion – uttryckt i de fullproppade lokala mötena med partiets gräsrotter – för att förbereda en omvandling av motståndet. De vänsteraktivister som har stått vid sidan av i Antarsya, vars röstantal kollapsade med två tredjedelar mellan valen i maj och juni, borde nu ansluta sig till Syriza och kämpa för att vinna partiet för ett revolutionärt program och axla en ledande roll i kampen för arbetarklassens makt.

I tidigare skeden har massdemonstrationer och 24- eller 48 timmars-strejker varit protester med syfte att tvinga fram eftergifter från regeringen. Den nya regeringen kommer ignorera sådana protester, precis som tidigare regeringar gjorde. Nu måste demonstrationer och strejker bli utgångspunkten för en obegränsad masskamp med syfte att helt och hållet tvinga bort de borgerliga politikerna och deras kapitalistiska mästare från makten.

För detta syfte borde massmöten sammankallas på varje arbetsplats, på de centrala torgen, på varje populär plats i Aten och andra städer, i varje stad och by. De borde debattera vägen framåt och rösta fram en policy som utlovar totalt motstånd mot nedskärningar och avskedanden, för ockupationer av arbetsplatser för att förhindra nedläggningar och för att återöppna fabriker, affärer och kontor som redan har stängts.

På dessa massmöten borde råd med valda delegater väljas för att förbereda och genomföra en fullständig generalstrejk för att välkomna den nya regeringens första åtstramningsåtgärder. Arbetare, arbetslösa, ungdomar i skolorna och på universiteten, borde värvas för försvarsgarden; för att bygga strejkvakter, slå tillbaka polisen och krossa fascisterna i Gyllene Gryning.

Grekiska revolutionärer är alltför medvetna om att den Pasok-orienterade byråkratin i de största fackliga federationerna, GSEE och ADEDY, och den KKE-lojala byråkratin i PAME, är hinder för en effektiv mobilisering. Om och om igen har de blockerat en enad och beslutsam kamp mot regeringen. Syriza-aktivister måste inta en ledande roll i att organisera gräsrotterna i facken för att demokratiskt ersätta fackpamparna. De måste kräva att alla Syrizas fackliga tjänstemän sätter ett exempel genom att underordna sig själva reguljära val, möjlighet till återkallelse och arbetarnas direkta kontroll. De behöver i synnerhet vända sig till de militanta fackföreningskämparna i PAME och till KKE:s gräsrotter för bildandet av en enhetsfront med Syriza för att tillintetgöra åtstramningarna och störta regeringen som genomför dem.

I korthet måste revolutionärer kämpa för att omvandla Syriza till ett parti dedikerat till klasskamp, till direkt aktion, i ett ord till ett revolutionärt parti. Om de lyckas med detta så kommer det som ser ut som en tillbakagång i valet den 17:e juni bli startpunkten för en radikal omvandling av den grekiska arbetarrörelsen. En startpunkt för att dra in ungdomen, de arbetslösa och de oorganiserade, för en förening av arbetare i den privata och offentliga sektorn till en ostoppar kraft och öppandet av vägen till makten.

**Internationella sekretariatet  
Förbundet för Femte Internationalen**